



ה"ט 48500/11/22 - יוליה גור נגד רועי מורד

בית משפט השלום בקריות

ה"ט 48500-11-22

תיק חיצוני:

בפני
מבקשת
נגד
משיב
כבוד השופט מוטי כהן
יוליה גור
רועי מורד

החלטה

בפני בקשה למתן צו למניעת הטרדה מאיימת מכח החוק למניעת הטרדה מאיימת, התשס"ב 2001 (להלן: "החוק").

רקע

1. לטענת המבקשת, המשיב יצר ניסה ליצור עימה קשר טלפוני מספר פעמים, והגיע למקום בו היא עוזרת לקרוב משפחתה (מועדון בילויים בשם "גושפנקה" - להלן: "המועדון"), וכשסורבה כניסתו ע"י קרוב משפחתה של המבקשת, איים המשיב בהגשת תביעה.
2. לטענת המבקשת, הינה עדה בהליך פלילי, במסגרתו הוגשה תלונה מצד חברתה כנגד המשיב בגין עבירה של בעילה בלי הסכמה חופשית, עת התארכה חברתה בביתו של המשיב.
3. לטענת המבקשת, הינה חוששת כי המשיב יפגע בה ובבני משפחתה.
4. לטענת המבקשת, המשיב יצר עימה קשר באפליקציית ווטסאפ, ושלה לה 2 הודעות קוליות, והמבקשת חסמה אותו ולא השיבה להודעותיו. משכך, הגיע המשיב למקום עבודתה תוך שהינו מודע לכך שהיא עדה בתיק הנ"ל, ומשסורבה כניסתו כאמור איים בתביעה.
5. כן הוסיפה המבקשת, כי המשיב שולח אנשים לומר כי המבקשת לא מדברת על התיק הנ"ל משום שאינה מאמינה לחברתה.
6. כמו כן, לטענת המבקשת, המשיב מברר דרך חברים משותפים איפה היא מצויה ודואג להגיע לשם.
7. המשיב אינו מכחיש שפנה אל המבקשת באמצעות אפליקציית ווטסאפ וביקש לברר אם יש אירוע באותו מועד במועדון, אולם לא ידע כי המבקשת הינה עדה בתיק הנ"ל, וזאת נודע לו רק במסגרת בקשה זו.
8. המשיב מכחיש את טענות המבקשת, ומוסיף כי לא מנסה להגיע למקומות שבהם שוהה חברתה של עמוד 1



המבקשת, והינו ממלא אחר ההגבלות שהוטלו עליו במסגרת החקירה בהליך הפלילי.

9. המשיב טוען כי לא ביצע כל פעולה העולה כדי "הטרדה מאיימת" כלפי המבקשת.

10. לטענת המשיב, עצם העובדה שהמבקשת בחרה להאמין לתלונתה של חברתה כנגדו, אין בה כדי להקים לה זכות לצו למניעת הטרדה מאיימת.

11. בדיון שהתקיים היום, חזרו הצדדים על טענותיהם.

דין והכרעה

12. לאחר שעינתי בבקשה ובתגובה וכן בראיות שהצדדים הציגו, הגעתי לכלל מסקנה שדין הבקשה להתקבל בחלקה בלבד ובאופן מידתי.

13. מטרתו של החוק, כפי שסע' 1 שבו מעיד: **"היא להגן על אדם מפני פגיעה בשלוות חייו, בפרטיותו, בחירותו או בגופו, בידי אדם אחר שנקט נגדו הטרדה מאיימת או שפגע בגופו"**. החוק קובע בסע' 2 שתי חלופות להגדרת המונח "הטרדה מאיימת": חלופה הקבועה בסע' 2(א) הכוללת הגדרה כללית של הטרדה מאיימת; והתנהגויות פרטניות, המנויות בסע' 2(ב), שבהתקיים אחת מהן יעלה הדבר לכדי "הטרדה מאיימת". על פי סע' 2(א) לחוק **"הטרדה מאיימת היא הטרדתו של אדם בידי אחר בכל דרך שהיא או נקיטת איומים כלפיו, בנסיבות הנותנות בסיס סביר להניח כי המטריד או המאיים עלול לשוב ולפגוע בשלוות חייו, בפרטיותו או בחירותו של האדם או כי הוא עלול לפגוע בגופו"**. במסגרת המקרים הפרטניים שיחשבו להטרדה מאיימת קובע סע' 2(ב) שורה של מקרים הכוללים: בילוש, במארב או בהתחזקות אחר תנועותיו או מעשיו, או בפגיעה בפרטיותו בכל דרך אחרת; נקיטת איומים בפגיעה בו או במאיים עצמו; יצירת קשר עמו בעל פה, בכתב או בכל אמצעי אחר; פגיעה ברכושו, בשמו הטוב, או בחופש התנועה שלו; ועיסוק בשמירה בבית משותף בניגוד להוראות לפי חוק הגבלת שירותי שמירה בבתים משותפים, התשס"ט-2008.

14. ההגדרה הבסיסית להטרדה מאיימת כוללת שני מרכיבים: הראשון, הטרדה או נקיטת איומים כלפי אחר; השני, נסיבות הטרדה או האיום מלמדות ברמה של "בסיס סביר להניח" כי המטריד או המאיים עלול לשוב ולפגוע בשלוות חייו, בפרטיותו או בחירותו של האחר או כי הוא עלול לפגוע בגופו. על פי הגדרה זו, כדי שמעשה יהווה הטרדה מאיימת אין די בכך שהוא יהיה בגדר איום או הטרדה, עליו ללמד על צפי להישנות מעשה עתידי שתהיה בו פגיעה בגופו או בשלוות חייו או בפרטיותו או בחירותו של הנפגע. הצפי נלמד מנסיבות המעשה (ראו ברע"א 2327/11 פלוני נ' פלוני [פורסם בנבו], 28.4.2011; ה"ט (קריות) 56467-01-14 פלוני נ' אלמוני (פורסם בנבו, 11.2.2014)).

15. עם זאת, בבר"ע 179/04 נס שובל נ' מרים ניסים נפסק על ידי כבוד השופט דרורי כהאי לישנא:

"העילה המיוחדת, שהיא החידוש של חוק מניעת הטרדה מאיימת, היא זו: אם אדם ביצע הטרדה בעבר, או נקט איומים כלפיו (זה היסוד הראשון, שכולל את המעשה שבוצע בעבר), ובנוסף לכך הנסיבות



נותנות בסיס סביר להניח כי אותו אדם יטריד או יאיים שוב ויפגע בשלוות חייו, בפרטיותו או בחירותו או בגופו של אותו אדם (היסוד השני, הצופה פני עתיד), כי אז, רק לאחר שהתקיימו שני היסודות הללו יחדיו ובאופן מצטבר, רשאי בית משפט ליתן צו למניעת הטרדה מאיימת. יודגש כי חוק מניעת הטרדה מאיימת, נחקק לאחר חקיקתו של חוק יסוד: כבוד האדם וחירותו, ויש בו הגבלה לא מעטה על חירות האדם, אשר מבקש הצו רוצה להגבילו. מן הראוי כי הפעלת חוק מניעת הטרדה מאיימת, אשר נתונה לסמכותו של בית המשפט השלום, תיעשה באופן מושכל, כאשר, מצד אחד, תוגשם תכליתו ומטרתו, המגולמת בשמו ובסעיף 1 שבו (שצוטט לעיל בפסקה 16), ומצד שני, יש להיזהר שלא להיסחף, יתר על המידה, שכן בכך פוגעים אנו בחירויות היסוד של האדם, ובהן חופש התנועה".

16. כשביהמ"ש בוחן, האם יש מקום לעשות שימוש וליתן את אחד הצווים מכוח החוק למניעת הטרדה מאימת, עליו לזכור, כי לנוכח זכותו של הנפגע, קיימת זכותו של הפוגע לפי הדין, ונדרש איזון בין הזכויות.

17. האיזון החוקתי משקף את התפיסה כי כל עוד מתייחסים לשיח הזכויות, המדובר בזכויות יחסיות באופיין, כאשר כל זכות יוצרת איזון עדין בין הערכים המתנגשים, ולפיכך, בבואי לשקול מתן צו על פי חוק למניעת הטרדה, שומה עלי, לבחון כל מקרה ומקרה לגופו, וברור שיש לעשות אבחנה בין המקרים הקלים יותר להכרעה- במקום בו מדובר למשל על מעשים פליליים מובהקים וברורים, איומים פיזיים או התבטאויות גסות המופצות או המוטחות כנגד אדם, לבין אותם המקרים, שאמנם קיים סיכון אך הוא רחוק לפגיעה בפרטיותו או שלמות גופו ונפשו של האדם.

18. ברע"א 2327/11 פלוני נ' פלוני (פורסם בנבו), צ"ן כב' השופט דנציגר:

"צו מניעת הטרדה מאיימת פוגע בזכויות אדם ואינו עניין דיוני ג דא: צו מניעת הטרדה מאיימת מגביל זכויות יסוד בסיסיות של הפרט כמו חופש התנועה, זכות הקניין, חופש הביטוי, הזכות לחירות ולאוטונומיה".

19. על מטרת החוק ניתן ללמוד גם מדברי ההסבר להצעת החוק (הצעות חוק 3028, ג' באב התשס"א, 23.7.01, בעמ' 769). במבוא לדברי ההסבר נאמר כדלקמן:

"המושג 'הטרדה מאיימת' או במקורו בשפה האנגלית "stalking", מתייחס לדפוסי התנהגות הכוללים הטרדות ואיומים מסוגים שונים, אשר פוגעים בשלוות חייו, בפרטיותו או בגופו של אדם, ועל פי ניסיון החיים המצטבר, מקימים גם חשש לפגיעה בגופו או בחייו של האדם המוטריד.

מרבית המעשים המצטרפים יחד לכדי הטרדה מאיימת מהווים, כל אחד בפני עצמו, עבירה פלילית. ...

הטרדה מאיימת גורמת לאדם שכלפיו היא מופנית למתח, לחרדה ולתחושת איום, לעיתים עד כדי אי יכולת לקיים שגרת חיים תקינה. במקרים רבים תלך ההתנהגות המטרידה ותחמיר מהטרדות פעוטות, דרך איומים ועד למעשי אלימות, אונס ורצח.

מרבית הקרבנות להטרדה מאיימת הן נשים הנרדפות על רקע מערכת יחסים שהסתיימה, מערכת יחסים קיימת, יחסים שהם על סף סיום או על רקע מערכת יחסים מדומה שהיא רק בגדר שאיפתו של המטריד."

מן הכלל אל הפרט



20. בבקשתה המבקשת ממקדת את טענתה ל"הטרדה מאיימת" בעיקר בנוגע לניסיון יצירת הקשר מצד המשיב, אשר לשיטתה, משלא נענה המשיב והשיב לפנייתה, הגדיל לעשות והתייצב במקום עבודתה, קרי במועדון.
21. המבקשת הודתה בעדותה כי מעבר לאותה פניה בנוגע לכניסה למועדון, לא היו כל פניות מצד המשיב או איומים או תכתובות אחרות (עמ' 1, שורות 24-25 לפרוטוקול).
22. למען הסר ספק, אין בידי לקבוע, בשים לב לדלות הראיות שהובאו בפני, כי התנהגותו של המשיב עולה כדי "הטרדה מאיימת" כהגדרתה בחוק, ובוודאי שלא ברף הגבוה שלה.
23. עם זאת, העובדה שהמשיב ניסה ליצור קשר מספר פעמים עם המשיבה, ביודעו כי הינה קשורה בדרך זו או אחרת למועדון, ומשלא נענה בחר להתייצב במקום עבודתה של המבקשת, יש בה אולי כדי ללמד על ניסיון לפגיעה בשלוות חייה, ובפרט על רקע אותה תלונה של חברתה כנגדו.
24. בין אם המשיב ידע על היות המבקשת עדה ובין אם לאו, עדיין זכותה של המבקשת לנתק עימו קשר וזכות זו יש לכבד. אין בהחלטה זו משום עמדה של בית המשפט ביחס לתלונה שהוגשה כנגד המשיב.
25. אוסיף כי אין בעובדה כי המשיב איים בהגשת תביעה, ככל שעשה כן, כדי להוות איום כמשמעותו בחוק.
26. כן יצוין, כי לא מצאתי להעתר לבקשה ולהרחיק או למנוע מהמשיב כניסה למועדון, באשר סבורני כי הגבלה כזו בשים לב לראיות שהונחו בפני, אכן איננה מידתית.
27. לאחר שערכתי את האיזונים הנדרשים בין זכויות הצדדים, מצאתי לנכון ליתן צו למניעת הטרדה מאיימת באופן מצומצם ומידתי, לפיו אני אוסר על המשיב :

א. ליצור עם המבקשת כל קשר, בעל פה, בכתב, או בכל אמצעי אחר.

28. הצו יעמוד בתוקפו לתקופה של 6 חודשים מהיום.

המזכירות תמציא ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, י"ב כסלו תשפ"ג, 06 דצמבר 2022, בהעדר הצדדים.